

Lucie Ausobská, Protiturecké tažení roku 1566 – rekonstrukce personálního složení českého stavovského vojska, České Budějovice 2014, Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 61 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Přestože války Habsburků s osmanskými Turky v 16. a počátkem 17. století o ovládnutí Uher dlouhodobě poutají pozornost historiček a historiků, zůstávala celá řada závažných badatelských témat stranou hlubšího výzkumu. Lucie Ausobská správně odhadla, že s ohledem na stav pramenné základny věnovala historická věda malý zájem personálnímu složení jednotlivých protitureckých tažení do Uher.

Jestliže se autorka práce po zralé úvaze rozhodla, že se pokusí zjistit, kteří šlechtici z vyššího i nižšího stavu byli roku 1566 součástí české zemské hotovosti pod velením Viléma z Rožmberka, vytýčila si nelehký úkol. Ačkoliv řadu roztroušených poznatků našla ve starší i novější domácí literatuře, s níž se kriticky vyrovnala, a v souborech vydaných písemností, musela podniknout výzkum archivních pramenů, které obsahuje sbírka Historica Třeboň.

Po prostudování zvláště evidenčních a epistolografických písemností ovšem zjistila, že šlo v mnoha případech o jednotliviny, které bude muset doslova dosazovat do očekávané struktury vojska v polním tažení. Aby její práce nevyzněla jako faktografická mozaika, zvolila na personální skladbu účastníků polního tažení prozopografický úhel pohledu. Takový metodický přístup Lucii Ausobské umožnil, aby sledovala stavovské začlenění velitelů a dalších účastníků tažení, jejich regionální původ, výši majetku a průběh osobní kariéry před tažením a v letech po jeho skončení.

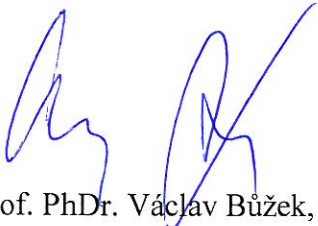
Kladné vyznění z dobře promyšlené struktury práce, zvolené metody a představených výsledků dílčím způsobem znevažuje několik drobností. Jestliže se autorka rozhodla uchopit personální skladbu prozopograficky, měla tento metodický přístup blíže vysvětlit v úvodu práce. S ohledem na závěrečné shrnutí by si otázky položené v úvodu zasloužily jasnější vymezení a podrobnější charakteristiky. Přestože Lucie Ausobská usilovala o interpretaci zjištěných poznatků, zůstaly v mnoha případech její pokusy u pouhého popisu jednotlivin. Více pozornosti by si zasloužila v nejednom případě modernizace psaní šlechtických jmen, neboť v práci je příliš závislá na přístupu Augusta Sedláčka, jehož genealogické výklady autorka bohatě využívala.

Lucie Ausobská napsala svou bakalářskou práci bez větších pravopisných a stylistických prohřešků (nedostatky např. na s. 28, 43, 54); slovní zásoba autorky mohla však být poněkud

pestřejší (např. časté opakování stejných slov). Drobná přehlédnutí lze zaznamenat v soupisu použitých pramenů a literatury (např. Palackého Přehled nejvyšších úředníků a Plachtem editovaný berní rejstřík z roku 1557 patří spíše do vydaných pramenů, nikoli do literatury). V přílohách jsem neobjevil přílohu č. 1.

Navzdory uvedeným výhradám interpretačního a formálního rázu Lucie Ausobská prokázala, že dokáže kriticky pracovat s odbornou literaturou a prameny, klást si badatelsky nosné otázky, jasně utřídit a srozumitelně sdělit zjištěné poznatky. Její bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše uvedeným nedostatkům ji navrhuji klasifikovat stupněm **v e l m i d o b ř e**.

České Budějovice 1. 09. 2014

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.